

Mr. Passtoors is getrouwd met Helena Maria Huberta Josepha Marinis en zij krijgen drie kinderen, een dochter en twee zoons.

De jongste zoon, Johannes Hubertus, geboren 24 februari 1918 trouwt met Ans van de Besselaar uit Valkenswaard. Zij hadden eveneens drie kinderen en gaan, na het overlijden van vader en moeder, in de villa 'Treeswijk' wonen.

Inmiddels lijkt de makelaar er in geslaagd om een nieuwe eigenaar te vinden, de borden zijn weg en er is weer regelmatig enig teken van leven. Hopelijk is de nieuwe eigenaar weer een 'goed huisvader' en blijft de villa 'Treeswijk' nog heel lang een markante uitstraling aan de Valkenswaardseweg.

Geraadpleegde bronnen:

- Het Herengoed van Waalre door A.J. Bijsterveld;
- Eindhovens Dagblad van 14 augustus 2004;
- Regionaal Historisch Centrum te Eindhoven;
- Taxandria.

HUIZE TREESWIJK

Auteur: Joop van Appeldorn

**Graaf- verzamel-
en vertaalwerk:** Wim Senders

Uitgave: Heemkundekring Weerderheem

1. Aanleiding

Onlangs heeft gedurende een lange tijd het fraaie monument Treeswijk in de aanbidding gestaan en omdat het min of meer precies op de grens van Waalre en Valkenswaard ligt, lijkt het aardig om daar eens aandacht aan te besteden.

Wim Senders was er al een hele tijd mee bezig, hij bezocht de archieven, trok de nodige kopieën en verzamelde op die manier een grote hoeveelheid informatie die hij vervolgens als een stapeltje papier aan mij presenteerde met de mededeling: "daar kun jij wel een verhaal van maken"!

Het materiaal ging eerst even op de stapel, maar Wim werd ongeduldig en terecht. Het bleek inderdaad mooi materiaal te zijn en dus zijn we maar aan de slag gegaan. Let wel, ik heb alleen maar wat zaken aan elkaar geplakt, het echte archiefwerk waar het allemaal mee begint, is

van de hand van Wim Senders en dat materiaal ziet er allemaal prima uit. Ter opfleuring van het geheel heb ik er nog wat plaatjes bij geschoten en daarmee ziet een nieuw Periodiekske het levenslicht.

2. Die gemeijnt Waderle ende Wedart

Als we heel ver in de tijd terug gaan, zo rond de 8ste eeuw, zien we dat Valkenswaard (Wedart) en Waalre (Waderle) samen een zelfstandig bestuurlijke gemeente vormen. De abdij van Echternach is de 'beziitter' van beide dorpen en heeft ook het recht tot het heffen van cijzen en tienden.

In het Eindhovens Dagblad van 4 april 1916 lezen we dat:
"Baron van Oldenneel vaart begint te maken met de ontginning van zijn landgoed. De ter plaatse in aanbouw zijnde nieuwe boerderij is reeds ver gevorderd. De aldaar vroeger bestaende doolhof is geheel verdwenen, welke plaats bestemd is voor lusttuinen."

Die boerderij, die uiteindelijk in 1919 gereed komt, is hetzelfde pand dat nu het befaamde restaurant 'De Treeswijkhoeve' herbergt. Net zoals de villa, nog steeds een lust voor het oog. Daarnaast is het daar binnen inmiddels ook nog eens een lust voor de smaakpapillen.

In eerste instantie wil de weduwe van Oldenneel op Treeswijk blijven wonen, maar dat duurt niet lang. Nog hetzelfde jaar wordt alles verkocht. Het gaat in twee partijen.

De helft van het Landgoed, dat aansluit op de terreinen van de Eindhovense Golf, gaat naar Dr. A. F. Philips die plechtig belooft 'natuurschoonschadende' bebouwing te voorkomen en het bijzonder mooie ven als natuurmonument zal worden gespaard.

Het andere deel, het Landgoed met de villa wordt verkocht aan Mr. Hubertus Joannes Passtoors, advocaat en procureur. Deze had eerst zijn woonhuis en kantoor in Eindhoven aan de Vestdijk met de welluidende naam 'Crayenstein'. Dit mooie pand lag op de plaats waar nu het Dorint hotel is gelegen, het vroegere 'Cocagne'.

Aanvankelijk gebruikt de familie Passtoors de villa uitsluitend als zomerverblijf, maar in het begin van de 2^e Wereldoorlog wordt definitief verhuisd naar Treeswijk. Het is in het rustige Waalre waarschijnlijk toch wat veiliger dan in de drukke binnenstad, denk maar aan de verschillende bombardementen.

Ik hoop dat u het nog allemaal kunt volgen. Dit huwelijk levert een dochter op, namelijk Marie Henriëtte Berthe Gabriëlle Ghislaine Cuypers die op 30 april 1880 trouwt met Albert Ghislain Marie Joseph Baron van Oldenneel.

Deze baron blijft tot zijn overlijden in 1937 de eigenaar van huize Treeswijk. Baron van Oldenneel was militair. In 1898 staat hij te boek als 1^e luitenant bij het 2^e regiment huzaren en als hij in 1937 overlijdt is hij inmiddels gepensioneerd als kolonel der huzaren.

Op 14 december 1915 verschijnt er in de Meijerische Courant een advertentie met de volgende tekst:

"Aanbesteding. Op Donderdag 23 december 1915 zal namens den Hoog WelGeb. heer Baron van Oldenneel te 's-Gravenhage, door ondergeteekende worden aanbesteed: het bouwen eener Boerderij op 'Treeswijk' gemeente Waalre. Bestek en tekening zijn á f. 7,50 per stel (terugbetaling bij inlevering op den dag der besteding f. 5,- per stel) te verkrijgen als ook nadere inlichtingen bij den architect."

v. Oldenneel.

Deze binding is eigenlijk vooral een formele, beide dorpen hebben hun eigen gebruiken en hun eigen taal en in de dagelijkse praktijk loopt er ook gewoon een grens tussen beide dorpen. Niet dat er dan netjes met grenspalen wordt aangegeven wat van wie is, maar voor iedereen is ook zonder die palen overduidelijk waar de grens loopt.

Die grens heeft in die tijd vooral betekenis voor de vraag wie op welke gemeentegronden turf of plaggen mag steken. Met name over die vraag is steeds weer het nodige te doen omdat er altijd weer lieden zijn die menen in andermans 'gemeijnt' in de grond te mogen wroeten.

Dat duurt tot 1606 als alle partijen rond de tafel gaan zitten en met elkaar duidelijke afspraken maken over hoe nou in het vervolg met ieders eigendom wordt omgegaan. Schepenen, burgemeesters, kerkmeesters, armenmeesters en enkele notabelen uit beide dorpen worden van stal gehaald en samen komen ze er uit. Er komt een 'Dorpsordonnantie van Waelre ende Weerd', een verhaal dat een groot aantal pagina's beslaat en waarin zeer uitvoerig de zaken worden geregeld. Om het hele verhaal hier weer te geven zou wat al te veel eer zijn, vandaar dat ik volsta met de aanhef en die is op zich al fraai genoeg.

"Alsoo daegelijx hoe langer hoe meer aen aert ende vroente van Waelre en van de Weerde serer groffelijck wert misbruickt ende verargert bij gebreeke van gode ordonnantie ende politicq, soo hebben die scheepenen, geswoorens borgemeesteren, kerckmeesteren, Heijligen Geestmr. Met een notabel ende dingbancke van Waelre ende van Weerde, omme voordere abuijsen, misbruijcken ende inuentien te voorcoomen ende verhoeden met voorgaende weeten van en adrijs, wille ende consent van den Heere der voorschreven Heerlijckheeden, eendragtlijck geraempt, geordonneert ende geslooten, dus hier naer volgent resolveerende hen meerderen, minderen ende veranderen gesaemenderhant int heele of te ten deele naer gelegenheid des tijts ende dispositie van de saek bevonde sal worden te behooren."

Dat blijkt in de praktijk een prima regeling te zijn, want hij houdt zowaar stand tot 1821, het jaar waarin scheiding tussen Valkenswaard en Waalre een feit wordt. Hoewel, wat heet scheiding? In feite hebben we te maken met twee afzonderlijke gemeenten die allebei onder het beheer van de heer Waderle ende Wedert staan, maar vervolgens beiden hun eigen 'schepenen' kennen die de dagelijkse zaken regelen. Juist omdat ons lijdend voorwerp precies op de grens tussen Valkenswaard en Waalre ligt, was het uitgestrekte gebied zeer interessant voor degenen die zo hier of daar een 'turfje of plagje wilden steken'.

2. De Heerlijkheid van Waalre

Door de eeuwen heen kent deze Heerlijkheid vele 'heren'. De abt van Echternach is vanaf de Middeleeuwen de voornaamste grondheer. De boeren werken op het land van de abt en moeten daarvoor zogenaamde 'cijns' betalen. Dit is een jaarlijks vast bedrag dat op 2 oktober ieder jaar aan de rentmeester van de abdij moet worden betaald. De 'heren' hebben zogenaamde 'heerlijke rechten' en dat geeft enerzijds een zekere status maar anderzijds toch vooral het heffen van 'cijns', het spreken van recht en het uitvoeren van het overheidsgezag.

De 'heerlijke rechten' worden in de loop van de eeuwen regelmatig van de hand gedaan en steeds voor een dalende prijs. De status van de heer is op den duur eigenlijk nog het belangrijkste en feitelijk enige element en we zien dan dat de 'afkomst' van de heren een dalende tendens vertoont.

Gesproken wordt over zogenaamde 'burgerlijke parvenus'. Daarmee wordt bedoeld op lieden van geringe afkomst, die door hun toegenomen rijkdom, opgeklommen zijn in een hogere maatschappelijke klasse zonder zich ook de cultuur van die hogere klasse eigen te maken.

Schrijfbureau, Brandkast, 5 spiegels, Hang- en andere lampen, 3 Klokken, Ledikanten, 5 Kachels, waaronder 1 prachtig Openhaardstel en 1 Fornuis, Turf- en Kolenbakken, Kook- of Waschpot, Mangel, Wringmachine, Kinderwagen, Slede, Raamhorren, 2 Trappen, Linnenrekken, Vliegenkast, Waterfilter, Porcelain, Glas, Aardewerk, Emmers, Vaten, Potten, Ketels, Koper- Blik en Ijzerwerk, Planken en Brandhout, nieuw Paardetuig, Tuingereedschappen. Voorts: 150 kilogrammen droog Spek, 22 Kippen en een 40 tal Kiekens, ongeveer 1000 eiken Mutsaards, eene groote partij Mest, Hooi, Stroo, enz. enz."

Na het overlijden van Willen van Velthoven komt zijn oudste zus, Anna Maria Carolina van Velthoven in beeld als opvolgster. Zij trouwt op 30 augustus 1830 met Antonius Petrus Prosper Gasparus Cuypers, ambtenaar van de Belastingdienst.

Het landgoed Treeswijk is voor de familie geen vaste 'woon- of verblijfplaats' zoals ze dat tegenwoordig zo mooi noemen, maar ze verblijven alleen tijdens de wintermaanden in Waalre. In de zomer verblijft de familie in Ginneken, waar ze ook een aardig optrekje hebben dat luistert naar de naam 'Huize Anneville'.

Deze 'Prospor' laat de naam van zijn vrouw aan die van hem toevoegen en gaat dan door het leven als 'Antonius Petrus Prosper Gasparus

Cuypers van Velthoven' en niemand zal het toch wagen om de deftigheid van dat geheel in twijfel te trekken! 'Prospor' staat vervolgens bekend als een befaamd geschiedvorsers in Noord-Brabant.

Zoon Frederik Prosper Charles Cuypers wordt in 1892 de nieuwe 'heer' van Waalre en trouwt op 20 mei 1862, dankzij Pauselijke dispensatie met zijn nicht Johanna Petronella Elisabeth Bernadine Storms. Deze 'Prospor' is van 1887 tot 1917 'heer van Waalre'.

Cuypers.

Het zijn ongetwijfeld woningen geweest voor het personeel dat op de villa werkzaam was, want we mogen toch wel met enige zekerheid aannemen dat de 'vrouw' van de 'heer' niet zelf met de stofdoek heeft staan wapperen!

En er was uiteraard heel wat te wapperen met al die kamers! Bovendien lag er achter en rondom de villa nog een aardig tuintje om bij te houden en ook dat zie ik al die hooggeplaatste jonkheren en baronnen nog niet doen.

Zoals het er nu naar uit ziet, zijn beide woningen al geruime tijd niet meer bewoond.

De jongste zoon, Willem Joseph Karel van Velthoven wordt in 1847 de nieuwe eigenaar van en dus ook de nieuwe 'heer van de heerlijkheid Waalre'. Eerder zagen we dat in 1848 alle heerlijkheden worden afgeschaft. Er blijft voor Willem van Velthoven alleen nog maar het jacht- en visrecht over en dus is er enige glans van de fraaie titel verdwenen!

Willem van Velthoven heeft last van 'eenen slepende ziekte' en sterft, enkele dagen na zijn moeder, op 9 december 1864. Volgens het dagboek van P. N. Panken worden moeder op 5 en zoon Willem op 13 december 1864 begraven en in beide gevallen met 'eenen lijkwagen door twee zwartbehangen paarden getrokken', naar de kerk gebracht'. Het pand 'Treeswijk' wordt regelmatig gebruikt om publieke verkopen te organiseren.

Zo lezen we in de Meijerij'sche Courant van 23 mei 1894, dat notaris Fens uit Eindhoven op 25 mei 1894 voornemens is de volgende zaken publiekelijk te verkopen:

"een netten, goed onderhouden INBOEDEL, hoofdzakelijk bestaande uit: 7 Tafels, waaronder 2 massief mahoniehouten, 80 Stoelen, waaronder 6 mahoniehouten met trijpen zittingen en een ebbehouten Sluimerstoel, Waschtafels, 2 Linnenkasten, Secretaires, Trumeau,

Daarmee wil niet gezegd zijn dat de eigenaren van de heerlijkheid, die hierna uitvoerig in beeld komen, tot de 'burgerlijke parvenu's' behoren, maar toch ...!

In 1848 vindt er een grondwetherziening plaats en daarmee komt een einde aan alle 'heerlijkheden'. Wat dan nog overblijft, is het jacht- en visrecht en hoewel het voeren van de titel 'heer' niet formeel verboden wordt, is er feitelijk wel een einde gekomen aan de 'heerlijkheid' met al zijn plichten, maar vooral zijn rechten.

De Heerlijkheid is achtereenvolgens eigendom van:

- † Jan van der Clusen;
- † Hubrecht I van der Clusen, zoon van Jan, 1551-1574;
- † Maria van der Clusen-Bertrams, zijn weduwe, 1574-1584;
- † Hubrecht II van der Clusen, zoon van Hubrecht I, 1584-1613;
- † mr. Jan van der Clusen, buitenechtelijke zoon van Hubrecht II, 1613-1669;
- † Hubert III Gerard van der Clusen, zoon van Jan, 1687-1720;
- † Maria Elisabeth van der Clusen, zuster van Hubrecht III, zij heeft een buitenechtelijke relatie met Hendrik Swane, 1720- 1737;
- † Johan Arnold Swane, zoon van Hendrik Swane en Maria van der Clusen, 1737-1746;

Ik hoop dat u het allemaal nog een beetje kunt volgen met al die buitenechtelijke kinderen!

Johan Arnod Swane verkoopt de heerlijkheid aan:

- † Johan Daniël Unsel, 1746-1749;
- † Johan Daniël Godefroy Unsel, zoon van Johan Swane, 1749-1766;

De waarde van de heerlijkheid blijft maar dalen en vervolgens verkoopt Johan Unsel de heerlijkheid aan:

- † Martinus Backus, heer van Nieuw Beijerland, 1766- 1779;
- † Zijn dochter Margaretha Backus wordt de volgende 'vrouw' van Waalre en Valkenswaard, zij trouwt in 1769 met Mr. Pieter Pompejus Repelaer en zo zien we weer een nieuwe naam in de rij verschijnen. Mr. Pieter Pompejus Repelaer wordt namens zijn vrouw de nieuwe 'heer'. Vervolgens zien we een drietal kinderen na opvolgen, achtereenvolgens zijn dat:
  - † Martinus Repelaer;
  - † Ocker Repelaer en tot slot
  - † Cornelia Arnoldina Repelaer.

Deze Cornelia trouwt in 1793 met haar volle neef, Jonkheer Mr. Paulus Repelaer en hij wordt de nieuwe 'heer' van Waalre en Valkenswaard. Opvallend in dat hele rijtje is, dat al die hoogmogende lieden nooit in Valkenswaard of Waalre wonen. Zij wonen en verblijven ergens in 'Holland' en hebben eigenlijk weinig van doen met hun bezit in Brabant.

Repelaer.

Jonkheer Mr. Paulus Repelaer van Spijkenisse, burgemeester der Stad Dordrecht en ook daar woonachtig heeft in 1823 zo hier en daar wat eigendommen in de aanbieding.

Daar hoort ook de Heerlijkheid van Waalre bij en de Jonkheer geeft aan notaris Jan Francis van de Heijden opdracht de verkoop te regelen.

Wie is die Jonkheer dan wel? Jonkheer Mr. Paulus Repelaer van Spijkenisse, geboren de 10^e juni 1766, trouwt op 15 december 1793 met zijn volle nicht Cornelia Arnoldina Repelaer en zij is bepaald niet onbemiddeld. Zij brengt, zoals we hiervoor zagen, zo het een en ander mee in het huwelijk en al dat moois blijft op deze manier in de familie, zou je kunnen zeggen!

Hij wordt ook nog eens 'schoolopziener' en in 1829 wordt hij benoemd tot Ridder in de Orde van de Nederlandse Leeuw. Bepaald geen kleine jongen waar je zo maar even aan voorbij kunt gaan. Of ook de keuze van zijn wederhelft iets met deze carrière van doen heeft, zou ik niet durven stellen maar ook daar neemt hij bepaald niet met de eerste de beste genoegen. Mr. Arnoldus van Velthoven trouwt zowaar met Maria Theresia Barbara Baronesse van Pallandt. Zij komt van Aken en de familie van Pallandt is een van de oudste en aanzienlijkste families in Duitsland.

Zeer waarschijnlijk heeft de naamgeving van de villa van de familie Van Velthoven met deze Baronesse te maken en is 'Treeswijk' afgeleid van haar tweede naam 'Theresia'.

Mr. Van Velthoven heeft niet lang van zijn landgoed kunnen genieten, hij overlijdt in 1830 en laat zijn weduwe met vijf kinderen achter. Na zijn overlijden wordt zijn vrouw de 'vrouw van de heerlijkheid'. Zij overlijdt op 72-jarige leeftijd op 2 december 1864 te Waalre. Wim Senders heeft het niet met zekerheid weten te achterhalen, maar zeer waarschijnlijk is de dubbele woning voor de villa ook direct bij de bouw van de villa gerealiseerd, hoewel er in 1875 ook sprake is van de bouw van een tweetal kantonnierswoningen.

bevindt zich hierin de keuken. Aan de zuidzijde ligt aan de voorzijde van de aanbouw de eetkamer en aan de achterzijde de woonkamer met een prachtig uitzicht op de tuin.

Vroeger stond de naam nog heel nadrukkelijk op de voorgevel, nu wordt volstaan met de naamvoering op de twee pilasters bij de ingang waar twee leeuwen een oogje in het zeil houden.

Die Van Velthoven is bepaald niet de eerste de beste. Hij is in 1765 geboren in Utrecht als zoon van Hendrik van Velthoven en Maria Helmich.

Hij is achtereenvolgens 'Schout-civil' te Bladel, 'Drossaard' van de Baronie Cranendonk, 'Substituut van de Procureur des Keizers' bij de Rechtbank te Eindhoven, idem dito bij de Rechtbank te Leiden en 'President van de Rechtbank in Eerste Aanleg' te Eindhoven. In militaire dienst had hij het geschopt tot Luitenant-kolonel van het 5^e bataljon.

Vervolgens zien we hem ook in de politieke arena als hij in 1814 lid van de Provinciale Staten van Brabant wordt, om op 6 juni 1816 te promoveren tot lid van Gedeputeerde Staten.

Cornelia, geboren de 17^e augustus 1775, overlijdt op 13 januari 1800 en de Jonkheer wordt via testament eigenaar van alle zaken die tot de huwelijksgemeenschap behoren.

De verschillende eigendommen worden ingezet bij notaris de Vries, residerende te Waalre en de meestbiedende zal de nieuwe eigenaar worden.

Naast de hiervoor genoemde Heerlijkheid van Waalre bezit hij ook nog de zogenaamde Heerlijkheid van Valkenswaard, inclusief het recht op de jacht tot op de grensscheiding van die gemeente.

De uiteindelijke verkoop gaat in twee partijen, enerzijds wordt de Heerlijkheid Valkenswaard verkocht aan Jonkheer Etienne Jean de Court, de rest gaat naar Mr. Arnoldus van Velthoven. Om nu een goed beeld te krijgen van wat Van Velthoven allemaal koopt, volgt hierna een opsomming:

- De Heerlijkheid Waalre en de jacht tot aan de grenscheiden der aanliggende gemeenten, met alle haare Privilegien, Preëminentien, voorrechten en Prerogativen daartoe enigzints gehorende, alles zoo en dier wegen als de zelve aan den tegenswoordige bezitters in eigendom is competerende. De schade vergoeding ingevolge het reglement van bestuur voor het platte land in de Provincie Noord Brabant, in dato agste Meij agtien honderd en neegentien, aan de Heeren der Heerlijkheden en erfse cantoreijen toegekend is en blijft altoos ten voordeel van de koopers, zoo wel die gelden die reeds in de Provinciale kas reeds zijn gestord of bij vervol gestord zullen worden;
- de visscherij tusschen Loonder en Waalder molens;
- een gewin cijn boek;
- een parceel mastbos genaamd 'het heijveld', groot drie buijnders, vijftien roeden en seevenenveertig ellen, belend aan d'eene zijde den dijk loopende van Waalre op Valkenswaard, dander zijde eenen molenberg en een parceel land behoordende bij de 'Raatbeele Hoef', 't eene eijnde de notaris de Vries cumsuis en 't ander eijnde Huijbert Smits;

-een mastbosch genaamd 'het Berkbosch', gelegen in de agter hoeven onder Waalre en Valkenswaard groot acht buijnders, vijftien roeden en zeevenenveertig ellen, belend aan d'eene zijde den dijk op Valkenswaard en een parceel land behoorende bij de Raatbeele Hoef genaamd 'de agter hoeven', dander zijde en 't een eijnde de gemeenten, en 't ander eijnd de notaris de Vries en de heer Koocken;

-een dito waarin nog een gedeelte Heide, gelegen kort bij den dijk op Valkenswaard, groot zesenzestig roeden en twintig ellen;

-laatselijk een parceel mastbosch en heijde gelegen te Waalre groot neegen en neegentig roeden, dertig ellen, aan d'eene zijde Wouter Rovers en verders rontsom de gemeente.

Ook hier zien we opnieuw de manier waarop in die tijd de plaatsaanduiding van een perceel plaats vindt, namelijk heel simpel door aan te geven wie of wat er rondom het perceel ligt. Men spreekt dan enerzijds over d'eene en d'ander zijde en anderzijds over 't eene eijnd en 't ander eijnd. Op die manier weten we precies wie of wat de burens zijn.

Voor de overige inhoud van deze akte heb ik vele deskundigen geraadpleegd en een vracht aan 'Middelnederlandse' woordenboeken uitgeplozen, maar helaas ... de eerlijkheid gebied mij toe te geven dat we er niet echt uit zijn gekomen.

Duidelijk is dat het om bepaalde 'voorkeuren' gaat die onderdeel uitmaken van het geheel aan bezittingen. Het 'gewin cijnboek' heeft waarschijnlijk te maken met bepaalde opbrengsten die de verschillende boeren aan de 'heer' moeten betalen.

Mr. Arnoldus van Velthoven koopt al dat moois in twee termijnen. In eerste instantie laat hij een bod uitbrengen van Fl. 3470,= maar dat blijkt niet voldoende te zijn. Uiteindelijk doet hij er nog een paar 'slagen' bij en wordt Mr. Arnoldus van Velthoven voor het mooie bedrag van Fl. 4020,= op 13 januari 1824 eigenaar van de Heerlijkheid Waalre.

van Velthoven.

In 1828-1829 laat Van Velthoven aan de steenweg, oftewel aan 'den grooten weg der Eerste Klasse nr. 7', de huidige Valkenswaardseweg, een villa in Neoclassistische stijl bouwen.

Zijn voorkeur voor die plaats is ongetwijfeld ingegeven door het feit dat op dat moment al hard wordt gewerkt aan de verharding van de heerbaan tussen 's-Hertogenbosch en Luik. Zo zie je maar hoe voorkeuren kunnen veranderen. Tegenwoordig zouden ze er op z'n minst een grote zware geluidswal tussen laten leggen!

Achter de villa ligt een park in Engelse stijl met een prachtig gazon en met veel eiken- en beukenbomen. Het oorspronkelijke blokvormige huis

is in vier lagen opgetrokken met een afgeplat schilddak. Boven de kroonlijst aan de voorzijde, bevindt zich een timpaan met vensters, aan weerszijden geflankeerd door een 'oel-de-boeuf' oftewel een rond raam. Naast de hoge, voorname ramen op de bel-etage bevinden zich aan weerszijden in een rondboognis in de gevel twee beelden, die doen denken aan een Italiaanse villa. Het zijn personen

uit de Romeinse mythologie met aan de ene kant Ceres, godin van de landbouw en de vruchtbaarheid en aan de andere kant Prosperina, godin van de plantenwereld. De voorgevel is voorzien van blokkepleisterwerk, de rest van het gebouw is vlak gepleisterd. De originele villa is begin vorige eeuw verbouwd en aan twee kanten uitgebreid met een bouwlaag. Aan de noordzijde, naast de entree,

